

Chcete inzerovat v Českokrumlovském týdnu? Napište na denisa.bohonkova@vlmedia.cz

Narodili se spolu s republikou

Je jim stejně jako naši republice. Požehnaný věk sto let oslavily na Českokrumlovsku Věra Kleissnerová z Horní Plané a Emílie Tetourová z Kaplice.

Emílie Tetourová

OBČANKOU Kaplice je Emílie Tetourová od roku 2009, kdy se nastěhovala do domova pro seniory. Narodila se 3. září 1918 ve vsi Ostřava v Polabí. Život jí zavál na jih Čech. Říká: „Žila jsem na venkově, tam povyražení nebylo, my hlavně pracovali. Za války jsme žili normálně, neměli jsme hlad. Na vojáky si pamatují, to byla taková doba. Museli jsme se jí přizpůsobit, abychom přežili.“ (zuky, DS Kaplice)

Nejstarší občanka okresu je stále samý úsměv

Pochází ze statkářské rodiny z Časlavi a na přání tatínka se stala učitelkou. Jako kantorka Věra Kleissnerová (101) sjezdila snad půl republiky, na „stará kolena“ se ale přestěhovala k synovi na Olšinu a dnes žije v hornoplánském domově důchodců. Na dobu svého dětství a mládí vzpomíná často a ráda. Když jí ale bylo dvanáct let, zemřel jí tatínek a zůstali s maminkou a dvěma sourozenci sami. „Tatínek si moc přál, abych byla kantorkou, a tak jsem šla na

PANÍ VĚRA jako malá (uprostřed) s rodiči a sourozenci, poč. 20. let 20. století. Foto: archiv Věry Kleissnerové

učitelský ústav v Čáslavi. Tam se mnou studoval i bratr Miloše Formana,“ vzpomíná. Pamatuje si dobře i na prezidenta Masaryka. „Viděla jsem ho na vlastní oči. Dokonce jsem mu byla na pohřbu v Praze. Líbil se mi moc, byl to nejen pěkný mužský, ale

když něco řekl, tak za svým slovem stál,“ říká. Věra Kleissnerová má dvě děti, syna a dceru. „Oba jsou to kantoři, jako já,“ směje se. „Ale už jim je taky přes sedmdesát.“ V březnu Věra Kleissnerová oslaví 102. narozeniny. **(zug)**

Lípy Svobody či Republiky sázeli před sto lety lidé z regionu

Obyvatelé Českokrumlovska před sto lety vysadili množství lip na připomínku historické události – vzniku Československé republiky. Sázel představitelé obcí, legionáři, spolky či politické strany, ale také sami obyvatelé. Ne všude se tyto lípy dochovaly dodnes. Zde jsou některé z výsadeb v roce 1919, protože v roce 1918 už nebyl na sázení lip vhodný čas:

● **Velešín:** Slavnost sázení lip se konala ve Velešíně dvakrát. První lípu zasadili 11. nebo 12. května 1919 představitelé Československé strany lidové, a to u kostela sv. Václava proti zákřísti. Druhou lípu zasadila městská rada velešínská 18. května u Jakuba. Obou slavností se zúčastnilo velké množství lidu místního i okolního s četnou skupinou dívek v národních krojích.

● **Kaplice:** Čtyři lípy Svobody vysadili v květnu 1919 také českoslovenští vojáci v Kaplici. Ty ale v červenci 1919 někdo zničil, neboť v německé Kaplici velká část obyvatel nevitála vznik Československé republiky nadšeně.

● **Mříč:** 25.5.1919 byly před vchodem do místní kaple zasazeny

dvě lípy Svobody. Jedna byla nazvána lípou Masarykovou, druhá Štefánikovou. Ke kořenům jedné z nich byla uložena zavoskovaná láhev se vzkazem sepsaným místním rodákem a učitelem Petrem Velíškem.

● **Chlum:** Z hasičské kroniky z jednatelské zprávy v roce 1919: Bratr jednatel sboru Tomáš Kovář začíná: „Opět uplynul rok našeho života do moře věčnosti, tentokrát však byl to rok ve znamení Svobody. Náš sbor za účasti spolku Komenský z Chlumu a Jednoty pošumavské uspořádal na věčnou paměť potomkům na osvobození československého národa zasazení Lípy Svobody, která zasazena je na návsi za kaplí na rozcestí proti vchodu do hostince u Čížků a proti schráně hasičské“.

● **Křemežsko:** z písemných záznamů: Také nesmíme zapomenout na padlé z obcí Mříč, Bohouškovice a Stupná, kde na počest padlých byly zasazeny lípy svobody.

● **Besednice:** Besedniční čtyři lipky svobody slavnostně zasadili na návsi 18. května roku 1919. Každá lipka dostala jméno, a sice Masaryk, Wilson, Beneš a na severní straně Štefánik, praví školní kronika z roku 1919.

● Čtyři lípy Svob. od místního legionáře mají i **Zubčice.** (zuky)

Lipa u Jakuba.
Foto: archiv MÚ Velešín